

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 15 (506)

Субота, 9 квітня 1977 року

Ціна 2 коп.

РІК ЖОВТНЯ
60-й
УДАРНА ВАХТА

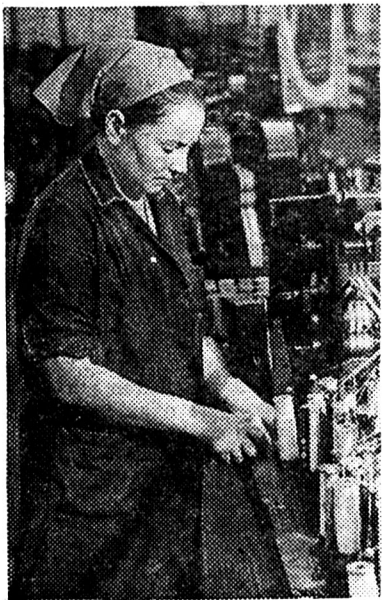
Щодня з перевиконанням

Великою повагою користується в колективі закрійного цеху Львівського виробничого підприємства «Силует» різальник тканин Ю. Є. Рижко. Тут, в цеху, він трудиться понад двадцять років. За ударну працю Юрія Євгеновича нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, Ю. Є. Рижко щодня виконує норми виробітку на 120—130 процентів.

Від свого чоловіка не відстає в роботі і Катерина Гаврилівна, що також працює в цьому цеху. Вона щодня систематично перевиконує норми виробітку.

М. ЛУК'ЯНЕНКО.

Надію Іванівну Гончарук, яку ви бачите на цьому фото, знають на Чернівецькому УВП як передову виробництво, що достроково справилася із завданням 1976 року і стала переможцем соціалістичного змагання, і як наставника молоді, і як хорошу людину.

Працює вона тут майже двадцять років, виконує норми на 140 процентів при відмінній якості.

Фото П. ГОРБУНОВА.

3 ПОДВОЄНОЮ ЕНЕРГІЄЮ

Є чому повчитися у кращої швеї Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1 Ганни Ландар. Вона не тільки переможець соціалістичного змагання 1976 року, а й добрий наставник молоді, що приходить на підприємство, справжній товариш. До неї звертаються за порадою й ударники комуністичної праці, комсомолки Галина Моргуль, Лідія Кузнецова, Галина Коваль та інші.

До 60-ї річниці Великого Жовтня Ганна Ландар та її подруги по роботі зобов'язалися працювати ще краще і достроково виконати річні завдання.

На фото: (зліва направо) Галина Моргуль, Лідія Кузнецова, Галина Коваль, Ганна Ландар.

Фото И. МИНДЕЛЯ.

ПО ПІВТОРИ НОРМИ

Коли заходиш до складального цеху Запорізького учбово-виробничого підприємства — відразу відчуваєш, що тут напружений робочий ритм. На всіх ділянках працюють люди для яких праця стала життєвою потребою. Взяти хоча б слюсаря-складальника Олександра Олександровича Димбицького, електромонтажника Олександра Федоровича Цаліса, слюсаря-складальника Анатолія Павловича Минка, слюсаря-складальника Клавдію Григорівну Мовчан, слюсаря-регулювальниці Віру Андріївну Остапенко, намотувальниці котушок трансформаторів Валентину Миколаївну Шиманську. Вони, як і всі трудівники підприємства, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня й успішно з ними справляються. Денні норми ці робітники виконують в

середньому на 150 процентів. — Щомісяця цех складає 17,5 тисячі трансформаторів і 28 тисяч РПУ-2. Продукція йде за вищою категорією якості, — говорить майстер Катерина Захарівна Лукашенко. — В цьому є частка праці і тих, хто й цього місяця веде перед у змаганні — слюсаря-складальника О. В. Коваленко, намотувальниці, «Майстра — золоті руки» Т. П. Мокшанової, слюсаря-складальника А. П. Богатирьової, слюсаря-складальника РПУ-2 А. М. Вовка та багатьох інших.

У цеховій стінгазеті «За комуністичну працю» систематично висвітлюється хід соціалістичного змагання. Імена кращих червоних літерами заносяться в стіннізку.

І. ГАЛУШКО,
заступник начальника
складального цеху
Запорізького УВП.

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА: НОВИНИ ДНЯ

ПЕЧІ — БОГАТИРІ

У Нікополі Дніпропетровської області з участю країн-членів РЕВ розгорнулося будівництво двох найбільших електроплавильних печей. Вони входять до комплексу цехів заводу феросплавів, який став у країні своєрідною лабораторією створення і освоєння техніки по виробництву матеріалів, без яких неможливе одержання високоякісних сталей найрізноманітнішого призначення.

УСПІХ КОРАБЕЛІВ

Спущено на воду океанський рефрижератор «60 лет Октября». Випередивши графік на 20 днів,

колектив Миколаївського суднобудівного заводу імені 61 комунара виконав один з важливих пунктів соціалістичних зобов'язань ювілейного року.

ПЕРШЕ НА УКРАЇНІ

Перше на Україні міжколгоспне бджололісове об'єднання почало діяти в Ізяславському районі Хмельницької області. Міжгосподарська установча рада прийняла статут нової кооперативної організації. В її віданні більш як 5 тисяч гектарів колгоспних лісів і всі без винятку пасіки.

ЗЕЛЕНИТИ МІСТУ

Криворізька міська Рада депутатів трудящих затвердила проект

створення садово-паркової зони. Шістнадцять парків, які розкинулися на площі в 1200 гектарів, стануть надійним щитом проти промислових забруднень у великому індустріальному центрі.

СТАРТУЄ «ВЕРХОВИНА-6»

До 60 кілометрів на годину розвиває швидкість новий мопед «Верховина-6». До серійного виробництва таких машин приступив колектив Львівського мотозаводу. Від попередньої моделі новинка відрізняється надійнішим двигуном, а також модернізованим рульовим управлінням. Ручне гальмо замінено ножним.

(РАТАУ).

У К А З

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про проведення виборів до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР

У зв'язку з закінченням 15 червня 1977 року строку повноважень обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих п'ятнадцятого скликання Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Призначити вибори до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР на неділю, 19 червня 1977 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР
О. БАТЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР
Я. КОЛОТУХА.

м. Київ, 5 квітня 1977 року.

10 КВІТНЯ — ДЕНЬ ВІЙСЬК

ПРОТИПОВІТРЯНОЇ ОБОРОНИ КРАЇНИ

ВАРТОВІ РУБЕЖІВ ВІТЧИЗНИ

День військ ППО країни відзначається цього року в обстановці величезного політичного і трудового піднесення, викликаного підготовкою до святкування 60-річчя Великого Жовтня.

Війська ППО країни мають багату бойову історію, вони вписали яскраві сторінки в героїчний літопис Радянських Збройних Сил. Вже у жовтневі дні 1917 року за особистою вказівкою В. І. Леніна для захисту з повітря колись революції — Петрограда формувалися перші підрозділи протиповітряної оборони. На Путиловському заводі було створено і оснащено сталевий протилітаковий дивізіон, який незабаром у боях під Псковом відкрив бойовий рахунок артилеристів-зенітників.

У трітні роки Великої Вітчизняної війни війська протиповітряної оборони внесли вагомий вклад у досягнення перемоги. Воїни самовіддано і мужньо захищали від повітряного нападу адміністративно-політичні центри і промислові райони країни, комунікації фронтів, угруповання військ на полі бою.

Значні організаційні і якісні зміни відбувались у військах ППО країни в післявоєнний період. Вони виділяються в самостійний вид Збройних Сил. Захисники неба одержали найновіші засоби попередження про повітряний напад, потужні зенітно-ракетні комплекси, всепогодні надзвуків винищувачі-перехоплювачі, автоматизовані системи управління, швидко діючі засоби зв'язку. В усьому цьому використано найновіші досягнення наукової і конструкторської думки. Безперервно оновлюється і збагачується арсенал способів ведення бою.

Нині серед воїнів понад 90 процентів становлять комуністи і комсомольці. Більшість воїнів є спеціалістами високої класної кваліфікації. Кожний третій — відмінник бойової і політичної підготовки.

Воїни ППО країни глибоко усвідомлюють величезну відповідальність перед Комуністичною партією, радянським урядом і народом по захисту повітряних рубежів великої соціалістичної Батьківщини. Вони завжди на сторожі, завжди в бойовій готовності.

(ТАРС).

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації
продукції підприємствами
системи УТОГ
за три місяці
1977 року
(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Дніпропетровське	809	874	108,0
Сумське	451	482	106,9
Запорізьке	1117	1194	106,9
Львівське виробниче підприємство «Силует»	2648	2813	106,2
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	1760	1859	105,6
Черкаське	437	461	105,5
Чернігівське	1215	1282	105,5
Білоцерківське	1050	1101	104,9
Лебединське	206	216	104,8
Полтавське-2	313	328	104,8

Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	1800	1883	104,6
Дрогобицьке	362	377	104,1
Одеське виробниче об'єднання	1290	1341	104,0
Ровенське	252	261	103,6
Комунальське	358	371	103,6
Ужгородське-1	276	285	103,3
Артемівське	890	914	102,7
Ужгородське-2	1014	1040	102,6
Дніпро-дзержинське	635	651	102,5
Сімферопольське	370	378	102,2
Конотопське	1378	1408	102,2
Бродівське	450	460	102,2
Херсонське	535	546	102,1
Харківське-1	485	495	102,1
Кіровоградське	353	360	102,0
Ворошиловградське	939	958	102,0
Миколаївське	207	211	101,9
Полтавське-1	1113	1134	101,9
Івано-Франківське	1820	1852	101,8
Кам'янець-Подільське	670	782	101,8
Житомирське	1006	1022	101,6
Лубенське	763	775	101,6
Єнакіївське	243	246	101,2
Чернівецьке	1310	1324	101,1
Вінницьке	575	581	101,0

ВСЬОГО: 31000 32126 103,6

НОВИЙ ТОМ ПОВНОГО ЗІБРАННЯ ТВОРІВ К. МАРКСА І Ф. ЕНГЕЛЬСА

Вийшов з друку підготовлений Інститутом марксизму-ленінізму при ЦК КПРС і Інститутом марксизму-ленінізму при ЦК СЕПН черговий том міжнародного Повного видання творів К. Маркса і Ф. Енгельса мовами оригіналу. В роботі над томом брали також участь учні Центрального інституту стародавньої історії і археології Академії наук НДР.

Том містить публіковані здебільшого вперше підготовчі матеріали (конспекти прочитаних книг, нотатки та ін.) основоположників наукового комунізму, які належать до найбільш раннього етапу їх наукових занять і які були зроблені ними до 1842 року. Даним томом відкривається IV відділ зібрання — відділ конспектів, нотаток, записів на полях прочитаних книг. Ці робочі тексти Маркса і Енгельса, які супроводяться показниками і розгорнутим коментарем, становлять великий інтерес, вони сприяють відтворенню справжньої історії формування і розвитку наукового світогляду пролетаріату, розкривають особливості лабораторії наукової творчості Маркса і Енгельса.

ВСІМА ЗАСОБАМИ ІДЕЙНОГО ВПЛИВУ

XXV з'їзд КПРС висунув нові складні і відповідальні завдання в справі комуністичного виховання трудящих, накреслив шляхи підвищення ефективності ідеологічної роботи. На жовтневому (1976 р.) Пленумі ЦК КПРС знову було підкреслено, що ідеологічна робота — передова ділянка будівництва комунізму, боротьба за його ідеали. І на цій ділянці все більш помітну роль відіграють культзаклади. Вони несуть слово партії в маси, пропагують і роз'яснюють плани десятиї п'ятирічки, живуть одним життям з трудовими колективами, допомагають організувати дозвілля глухих.

Про це йшла мова на пленумі Ворошиловградського облвідділу УТОГ, що відбувся цими днями. З доповіддю «Ідеологічна робота — передова ділянка діяльності культзакладів в світлі рішень XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, X з'їзду УТОГ, за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня» виступила голова облвідділу Т. А. Пиликіна.

Труidники обласної організації нашого Товариства, сказала доповідач, прагнуть ознаменувати ювілей Великого Жовтня ударною працею. Так, план першого кварталу з обсягу реалізації готової продукції перевиконали Ворошиловградське і Комунарське УВП.

Далі Т. А. Пиликіна сказала, що згідно комплексних річних і місячних планів культзакладів області всі сили і засоби ідеологічної роботи спрямовують на пропаганду і роз'яснення трудящим матеріалів XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС. Матеріали XXV з'їзду партії вивчають на Ворошиловградському і Комунарському УВП, в обласному Будинку культури, Старобільському клубі глухих, а також в компактних групах державних підприємств.

Активними пропагандистами за рекомендації себе головний інженер Ворошиловградського УВП Г. М. Царьов, інженери цього підприємства В. В. Колесников та А. П. Колесниченко, директор вечірньої школи робітничої молоді Т. І. Демиденко, директор Старобільської школи глухих В. І. Марченко та інші.

У всіх культзакладах і відділах

Товариства проведено загальні збори членів УТОГ, семінари, наради активу, зльоти на яких ознайомлено трудящих глухих з матеріалами форуму комуністів та із завданнями, що спрямовані на гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

Все ширше місце в ідеологічній роботі займає усна політична пропаганда. В культзакладах з цікавими бесідами, побудованими на зрозумілих прикладах і фактах з місцевого життя, виступають агітатори: пенсіонер Г. А. Кишка, голова первинної організації УТОГ Комунарського УВП І. А. Зимін, заступник директора цього підприємства В. Ф. Цимбал та інші. Вони постійно в густих масах, глухі охоче слухають їх.

Культзаклади області постійно займаються питаннями виховання трудящих на революційних і трудових традиціях, використовують таку форму роботи, як зустрічі зі знатними людьми, вечори присвячені кадровим робітникам, вшанування переможців соціалістичного змагання, вечори трудової слави та інші заходи. Так, Комунарський будинок культури провів зустріч з Героєм Соціалістичної Праці сталеваром В. Т. Корзинкіним, а Ворошиловградський — з Героєм Соціалістичної Праці А. П. Поляковим. Зустрічі з делегатами XXV з'їзду КПРС відбулися в Ровеньківському клубі та в обласному Будинку культури.

Т. А. Пиликіна докладно зупинилася на проведенні гурткової роботи, фізкультурно-спортивної, а також на діяльності бібліотек.

У змагання за присвоєння звання «Колектив відмінної роботи» включилося шість культзакладів. За підсумками роботи минулого року президія облвідділу ухвалила рішення просити центральну республіканську комісію затвердити звання «Колектив відмінної роботи» Комунарському будинку культури і підтвердити — Ровеньківському клубу. Відмічено хорошу роботу Кременського, Кадіївського клубів.

В області успішно іде обмін нових членських квитків. Їх вручення проходить в урочистій обстановці. На зборах виступають ветерани Товариства, активісти, передовики виробництва. Одержують

чи нові квитки, члени Товариства заявляють, що докладуть всіх зусиль, щоб виконати завдання, поставлені перед Товариством.

Разом з тим Т. А. Пиликіна піддала різкій критиці первинні організації УТОГ і місцеві підприємства, що не приділяють належної уваги впровадженню передових методів праці, недостатньо приділяють уваги гласності соціалістичного змагання. Ворошиловградська бібліотека ще не стала справжнім пропагандистом книги, повільно зростає кількість читачів. В Будинку культури припинила свою діяльність агіткультбригада. У деяких культзакладах наочна агітація ще не відповідає вимогам сьогодення. Окремі заводи культури не працюють над собою, слабо готують заходи, що відбуваються на відвідуванні клубів.

В обговоренні доповіді виступила директор Комунарського будинку культури М. С. Кравцова. Багато зроблено, відзначила вона, але ще більше слід зробити. Свою роботу культзаклад проводить в тісному контакті з УВП, з активом. Взяті соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня виконаємо з честю.

Художній керівник Ворошиловградського будинку культури В. Я. Волченкова у відповідь на критику, що прозвучала в доповіді голови облвідділу, сказала: «Рада Будинку культури, міськвідділ УТОГ вживе всіх заходів, щоб усунути наявні недоліки і значно пожити роботу культзакладу у світлі вимог XXV з'їзду КПРС».

Пріємно чути, що два культзаклади виконали умови для присвоєння звання «Колектив відмінної роботи». Слід всім клубам підняти свою роботу на такий рівень, щоб в області було не два, а більше хороших колективів. А. І. Наумкіна запевнила пленум, що Ровеньківський райвідділ докладе всіх зусиль і ювілейний рік завершить з хорошими показниками в роботі.

Всього в обговоренні доповіді виступило 12 чоловік.

Пленум прийняв розгорнуту постанову, спрямовану на дострокове виконання взятих соціалістичних зобов'язань і гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

Н. СЕЛЮТІНА.

ВИХОВАЙ СОБІ ЗМІНУ

ВЛАСНИМ ПРИКЛАДОМ

Колектив трудівників Львівського виробничого підприємства «Силует» успішно стартував у другому році десятиї п'ятирічки. У цьому досягненні є вагомий вклад і наставника, швей-мотористки Марії Кузьмівни Лук'яненко, що трудиться в бригаді, де майстром Фаїна Антонова.

На підприємстві Марія Кузьмівна з 1948 року. Тут вона однією з перших завоювала звання ударниці комуністичної праці, виборола почесне звання «Майстер — золоті руки». Знатну трудівницю нагороджено знаком «Переможець десятиї п'ятирічки».

Систематично виконуючи норми виробітку на 116—120 процентів, вона випускає швейні вироби тільки відмінної якості. При цьому заощадує фурнітуру та електроенергію, утримує своє робоче місце у зразковому порядку, використовує в своїй роботі передові прийоми праці. М. Лук'яненко однією з перших на підприємстві оволоділа пристосуванням малої механізації, постійно підвищує свої знання у школі комуністичної праці.

Свій багатий виробничий досвід ветеран праці Марія Кузьмівна безкорисливо передає молодим робітницям. Люба Гурська і Леся Яскілко, Оксана Віницька і Стефа Зубкович, Оля Бондар і Галя

Тімечко, перейнявши від своєї наставниці всі тонкощі роботи, нині йдуть в авангарді змагання за гідну зустріч славного ювілею — 60-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На фото: М. Лук'яненко (праворуч) пояснює свої вихованці Галі Тімечко швейну операцію.

Текст і фото І. ЩЕРБАНІСКА.

„ДЕНЬ ЯКОСТІ“ У БРИГАДІ

Одним з головних завдань десятиї п'ятирічки є підвищення ефективності виробництва і якості продукції.

Комплексну систему управління якістю на Сімферопольському УВП почали впроваджувати ще минулого року. На базі державних стандартів було розроблено ряд стандартів підприємства. Особливо важливим для нас, майстрів, є стандарт «Методика проведення днів якості», що передбачає порядок його проведення на всіх рівнях служб підприємства, а саме: один раз на квартал у директора, один раз на місяць у головного інженера, щоденно на потоках.

Кожної середи спільно з комісією я проводжу «День якості» в своїй бригаді. У цей день розгля-

даємо питання випуску і здачі готової продукції з першого пред'явлення, фіксуємо випадки повернення виробів для виправлення, а також порушення технологічної дисципліни, культуру робочих місць.

Цими показниками роботи потоку звітую на бригадних зборах, рішення оформляю протоколом. Більш складні виробничі питання розв'язуємо на «Днях якості» у головного інженера.

Протоколи бригадних «Днів якості» аналізуємо щомісяця, а потім їх результати розглядають при підведенні підсумків соціалістичного змагання між бригадами.

В. ГРОШЕВА,
майстер бригади Сімферопольського УВП.

На Запорізькому учбово-виробничому підприємстві працює слюсарем механоскладального цеху Ніна Тимофіївна Мазнюк. Торік, у дні XXV з'їзду КПРС, вона зобов'язалась достроково виконати особисте виробниче завдання першого року десятиї п'ятирічки. Свого слова Н. Т. Мазнюк дотрималась. Середнє виконання норми виробітку у неї становило 165 процентів.

І нині передова робітниця працює з воликом, примножуючи здобуте. Вона бореться за те, щоб нові підвищені соціалістичні зобов'язання на ювілейний рік також виконати достроково, при високій якості роботи.

Щодня Ніна Тимофіївна значно перевищує доведені виробничі завдання. Це вже стало звичною нормою для робітниці.

На знімку: Н. Т. Мазнюк за роботою.

Фото А. БІЛОНІЖКО.

ЧЕРЕПАШАЧИМИ ТЕМПАМИ

Броди, що на Львівщині — невеличке, затишне містечко з вузькими вулицями. Відразу за містом будується новий корпус учбово-виробничого підприємства Українського товариства глухих. Це велика, сучасна споруда.

А майже в центрі міста у старих, непристосованих виробничих приміщеннях, які не відповідають елементарним вимогам санітарних і протипожежних норм, знаходиться нині діюче підприємство.

Так от, цей новий корпус з усіма допоміжними службами, до якого так прагнуть перебраться виробничники, має цілу історію. Ще в січні 1972 року між Бродівським УВП і трестом «Укрособвуглемонтаж» було укладено генеральний договір на будівництво нового меблевого підприємства. Центральне правління УТОГ виділило ліміт у розмірі 175 тисяч карбованців, який було включено до плану гендир'я. Проте, того року роботи на будівництві не розпочалися, із запланованих коштів не було освоєно жодного карбованця.

Фактично будівництво розпочалося в січні 1973 року Золочівською пересувною механізованою колоною № 169 того ж тресту. Із запланованих коштів протягом року було освоєно лише 53 проценти. Наступного, 1974 року, будівельники знову виконали обсяг робіт на 213 тисяч карбованців, що становить 59,2 процента.

Після ліквідації Золочівської ПМК-169 спорудження меблевого підприємства було передано будівельному управлінню № 61 у м. Червонограді, що підпорядковане тому ж тресту «Укрособвуглемонтаж». На 1 січня 1976 року залишок кошторисної вартості будівельно-монтажних робіт становив

590 тисяч карбованців. Враховуючи це, було укладено генеральний договір з трестом, в якому зазначалося, що в четвертому кварталі 1976 року спорудження виробничого корпусу буде завершено. Проте, за станом на 31 грудня минулого року обсяг будівельно-монтажних робіт знову було виконано лише на 307,9 тисячі карбованців — 57,7 процента. Пуск підприємства потужністю 1 мільйон 750 тисяч карбованців меблевої продукції на рік було зірвано.

Хоч керівництво Бродівського УВП і вживало заходів для прискорення робіт — виділяло робочу силу, автотранспорт, автокран, інформувало про незадовільний хід справ на об'єкті Міністерство промислового будівництва УРСР, начальника комбінату «Львівпромбуд» Я. П. Година, все ж справи на будові посувалися вкрай повільно.

На 1977 рік виробничий корпус підприємства вдруге оголошено пусковим об'єктом, визначено строк здачі в експлуатацію — другий квартал. Для завершення об'єкту в першому півріччі необхідно виконати будівельно-монтажних робіт на 286 тисяч карбованців. За внутрішньобудівельним титульним списком у першому кварталі намічено освоїти 186 тисяч карбованців, у другому — 100.

Минуло три місяці. Що ж змінилось на будові за цей час? Як не прикро, але з намінених 186 тисяч карбованців освоєно ли-

НА ПУСКОВИХ
БУДОВАХ 1977
РОКУ

ше 77,2 тисячі. Хід будівельно-монтажних робіт досить помітно відстає від наміненого графіка. Проте замовник і гендир'ядник настроєні оптимістично. Директор Бродівського УВП П. І. Ральник говорить:

— Матеріалів для будівництва трест виділяє вдоволь. Простої немає. Сподіваюсь, що в другому кварталі виробничий корпус підприємства буде здано в експлуатацію.

Керуючий трестом «Укрособвуглемонтаж» А. І. Єгоров запевняє: — В середині травня об'єкт буде здано. Обсяг робіт невеликий, ми обов'язково справимося. У нас немає причин відкладати далі.

І справді. Відкладати строки здачі в експлуатацію меблевого підприємства вже нікуди. На цьому об'єкті Українське товариство глухих вже й так втратило ліміт, що їх вистачило б на спорудження ще одного такого підприємства, а держава недоодержала готової продукції на 1 мільйон 750 тисяч карбованців. І все ж оптимізм замовника і гендир'ядника викликає занепокоєння.

Якщо протягом першого кварталу цього року будівельники освоїли лише 41,4 процента від запланованих коштів, то де гарантія того, що в другому кварталі з такими черепашачими темпами вони

Рейдова бригада: В. ЯРЕМЧУК, інженер з технагляду; Є. МАГОЛА, секретар парторганізації підприємства; І. ГЕРУН, голова групи народного контролю УВП; С. НІКІТЕНКО, спец. кор. «Нашого життя».

Щоб стіннівки стали цікавішими

Однорідний семінар активістів низової преси пройшов у Донецьку. Тут зібралися редактори стіннівок підприємств і культурно-освітніх закладів УТОГ, члени кореспондентського пункту газети «Наше життя».

Лектори товариства «Знання» прочитали учасникам семінару лекції про комуністичне виховання молоді та міжнародне становище. З великим інтересом вислухали присутні доповідь завідувачого відділом газети «Соціалістичний Донбас» В. С. Русова про організацію роботи редколегії стінгазети.

На семінарі було проаналізовано діяльність корпункту, який налічує майже 30 активістів.

Досвідом роботи редколегії стіннівки «За комуністичну працю» поділилися Є. М. Рябкін. Слушні думки і пропозиції висловили Л. В. Шумилова з Жданова, Л. Е. Козленко з Макіївки, Н. І. Дударєва з Костянтинівки та інші товариші.

Голова облвідділу УТОГ М. В. Калниченко розповів про завдання, що стоять перед редколегіями стіннівок та членами кореспондентського активу.

Наприкінці відбулися вибори до ради кореспондентського пункту. Вирішено до 25 квітня цього року закінчити підготовку наступного огляду низової преси і цього разу оглянути також і стіннівки компактних груп. Огляд відбудеться 5 травня.

С. ЗАХАРЕНКО.

ЗАВЖДИ В ПОШУКУ

Понад тридцять років трудиться на головному підприємстві «Житомирдрев» Я. В. Головачов. Нині — це знатний столяр, заслужений раціоналізатор УРСР. Майже все трудове життя Якова Васильовича присвячено експериментальній діяльності — виготовленню зразків нових меблів, підвищенню ефективності праці та якості виробів.

Раціоналізаторська робота ветерана відзначена срібною медаллю ВДНГ, його груди прикрасили орденом Трудового Червоного Прапора, орденом «Знак Пошани» та медаллю «За доблесну працю». За час своєї трудової діяльності Я. В. Головачов розробив і впровадив понад 160 рацпропозицій з економічним ефектом 63 тисячі карбованців.

Працюючи бригадиром експериментальної ділянки, досвідчений раціоналізатор впроваджує в роботу все нове, передове. Завдяки цьому колектив добився високих показників у соціалістичному змаганні. Разом з тим, Яків Васильович багато уваги приділяє і вихованню робітничої зміни. Справжніми майстрами стали багато його колишніх учнів, а В. І. Тирський та В. Ф. Бондар — продовжувачами трудової слави свого наставника, вдумливими раціоналізаторами.

В АЛЕНТИНА Яківна Галичина і Галина Федотівна Борковська ось уже більше дванадцяти років працюють в одному з швейних цехів Артемівського УВП. Свій трудовий шлях вони починали молодими дівчатами в групі однорічної підготовки, де були успіхи, а часом, траплялися і невдачі. Вдень вчилися фаху, а ввечері відвідували школу робітничої молоді.

Ще донині досвідчені швей пам'ятають, з яким нетерпінням чекали вони на день, коли їм присвоять розряд і вони стануть повноправними членами трудового колективу. І ось такий час настав. Успішно склавши на розряд, дівчата стали працювати самостійно. У цеху масового поширення формулюють у них почуття колективізму, зростає досвід.

Люба Хижняк — одна з кращих трудівниць Кременчуцького міського комбінату побутового обслуговування. Свої норми виробітку вона систематично виконує на 150 процентів.

На знімку: ударниця комуністичної праці Л. Хижняк.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

вич багато уваги приділяє і вихованню робітничої зміни. Справжніми майстрами стали багато його колишніх учнів, а В. І. Тирський та В. Ф. Бондар — продовжувачами трудової слави свого наставника, вдумливими раціоналізаторами.

В ювілейному 60-му році Великого Жовтня, Я. В. Головачов готує трудові дарунки Батьківщині. Разом з членами бригади він розробляє механізацію складання боквин дивана-ліжка Д-223, впровадження якої дасть економічний ефект близько двох тисяч карбованців.

Г. МИХАЙЛЕНКО.
м. Житомир.

Про тих, хто попереду

У ПРАЦІ ЗАВЗЯТІ

Прошли роки... Виросли, змужніли у праці наші дівчата. Нині Г. Ф. Борковська і В. Я. Галичина — загальнознані майстри своєї справи, ударниці комуністичної праці. Обом присвоєно найвищий розряд.

Про трудовий ентузіазм робітниць можна судити бодай з такого факту. Кілька років тому на підприємстві почала надходити сучасна техніка і одними з перших, хто вирішив освоювати нову машину 797-го класу, була Галина Федотівна та Валентина Яківна. Вони й до цього часу працюють на ній, добиваючись вели-

ких трудових успіхів. Щозмінні виробничі завдання жінки виконують на 127—129 процентів з найвищою якістю продукції.

Так вже трапилося, що Галичина і Борковська працюють позмінно за однією машиною, зайняті однією і тією ж операцією «вшивання рукава у пройму». Та не тільки у своїй праці вони ведуть перед. Наприклад, довелося одного разу Ганні Федотівні виконувати обов'язки контролера ВТК і майстра бригади. Успішно справилася з дорученою роботою. Це лише кілька штрихів до робітничого портрета артемівки, а скільки ще трудових звитяг на рахунку в них.

Ідучи назустріч славному святу — 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, Г. Ф. Борковська і В. Я. Галичина готують гідні трудові дарунки. Вони не тільки працюють, перевиконуючи щомісячні завдання, але й старанно доглядають за дорученою технікою. Їх швейна машина завжди у відповідній чистоті, порядку.

Дружно працюють глухі трудівниці. За високі виробничі успіхи їх імена занесені до списку «Срібного фонду» Артемівського УВП. А такої шани удостоюються лише ті трудівниці, хто працював на підприємстві двадцять трудових літ.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Артемівськ,
Донецька обл.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

У ТІСНІЙ СПІВДРУЖНОСТІ

З кожним роком все більшого розвитку набувають форми спільної роботи органів профспілок, Товариства по залученню глухих трудящих до виробничого, громадського та культурного життя. Джерелом успіхів у цій справі повинна стати робота, розгорнута безпосередньо в колективах, спільні, цілеспрямовані дії бюро первинної організації УТОГ, комісії комітету профспілки підприємства по роботі серед глухих та інструктора-перекладача.

Хорошим прикладом може служити досвід роботи, набутий на Київському верстатобудівному виробничому об'єднанні імені Горького. Компактна група робітників цього підприємства успішно виконує виробничі завдання, бере активну участь у соціалістичному змаганні на честь славного ювілею Великого Жовтня. Утогівці достроково виконали річне завдання першого року десятиріччя. Четверо з-поміж них за високі показники у праці нагороджені знаком «Переможець соціалістичного змагання 1976 року». У групі налічується 32 чоловіки, з них 21 робітник носить звання ударника.

Всі успіхи, котрих домоглися верстатобудівники в першому році десятиріччя — міцний фундамент нових трудових перемог.

Комісія завкому, бюро первинної організації Товариства, інструктор-перекладач виступають перш за все організаторами соціалістичного змагання, активними пропагандистами завдань, висунутих XXV з'їздом партії та жовтневим (1976 р.) Пленумом ЦК КПРС.

Про увагу, з якою відноситься керівництво об'єднання до трудівників, свідчить хоча б такий факт. Наприклад, комісію по роботі з глухими очолює заступник голови завкому В. М. Цибенко. До складу її входить також начальник відділу кадрів заводу Г. Ф. Глазурін. Постійну увагу в роботі з глухими проявляє і заступник генерального директора об'єднання І. Я. Жук.

Бюро первинної організації УТОГ очолює людина, котру добре знають не тільки київські верстатобудівники. Юрій Євгенович Зуєв добре відомий в нашій республіці як спортсмен — майстер спорту з шахів, призер багатьох спортивних змагань. Як невтомний громадський активіст, він на протязі багатьох років входить до складу комісії заводського комітету, а також комісії Укрпрофради по роботі з членами Товариства.

Виконуючи великий обсяг організаційної та пропагандистської роботи, Ю. Є. Зуєв вміло поєднує її з своєю виробничою діяльністю. Він є прикладом сумлінного ставлення до праці. На завод Зуєв прийшов у 1962 році. До минулого року працював штампувальником заготівельного цеху. Тут він здобув звання ударника комуністичної праці, неодноразово нагороджувався почесними грамотами, цінними подарунками.

Окрім того, Юрій Євгенович відомий на заводі і як досвідчений наставник. Спеціальності штампувальника навчив більше десяти молодих робітників. Нині Зуєв працює слюсарем лабораторії верстатів. Тут зарекомендував себе чесним, сумлінним, дисциплінованим робітником. Якісно і своєчасно виконує заплановану роботу, постійно підвищує свою кваліфікацію.

Свою роботу комісія завжди планує разом з інструктором-перекладачем заводу Л. Г. Примаченко. Це допомагає рівномірно розподіляти сили, доцільно використовувати можливості та резерви, залучати до громадської роботи широкий актив.

Серед багатьох активістів комісії завкому по роботі серед глухих окремо хочу сказати про штампу-

вальницю Ніну Кононівну Панченко. Місячні виробничі завдання вона завжди виконує на 130—135 процентів, а виготовлену продукцію здає у ВТК з особистим клеймом. За високі виробничі досягнення робітниця присвоєно звання ударниці комуністичної праці. Портрет трудівниці занесено на Дошку Пошани цеху.

Ніна Кононівна бере активну участь у громадському житті підприємства та компактної групи. На протязі багатьох років вона — незмінний редактор стінної газети «Життя глухих». Товариші одностайно обрали Н. К. Панченко до складу бюро первинної організації Товариства.

Прикладів, коли глухі робітники заводу є взірцем сумлінного ставлення до виробничих обов'язків, беруть активну участь у громадському житті, можна навести чимало. Заслуга в цьому тих, хто спільно турбується про активізацію роботи серед глухих, про їх умови праці, життя та побуту і, зокрема, інструктора-перекладача Л. Г. Примаченко. На цій посаді вона працює з 1969 року. Саме за цей період на заводі серед глухих робітників не спостерігалися порушення трудової та виробничої дисципліни, громадського порядку.

Велику роботу проводить Л. Г. Примаченко по згуртуванню членів Товариства, підвищенню їх суспільно-політичної свідомості та виробничої ініціативи. Багато довелось їй попрацювати, щоб перекласти в свідомості окремих глухих працівників утриманські та споживачські настрої.

Сьогодні можна з упевненістю сказати, що дружний колектив верстатобудівників докладе усіх зусиль, щоб плани другого року десятиріччя виконати достроково. Про це свідчить натхнення праця кожного члена колективу.

Л. МАКСИМЕНКО,
інструктор Київської міськпрофради.

ПЕРЕДОВИК, НАСТАВНИК

На славнозвісному, тричі орденоносному Харківському тракторному заводі імені Серго Орджонікідзе є компактна група глухих трудівників. До складу її входить 161 член нашого Товариства. Разом з усім колективом тракторобудівників, утогівці включилися в соціалістичне змагання за гідну зустріч славного ювілею — 60-річчя Великої Жовтня. Перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС та жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК партії, вони взяли підвищені зобов'язання, що спрямовані на дострокове виконання плану другого року і п'ятиріччя у цілому. Слово харків'ян не розходиться з ділом. Щозмінні виробничі завдання тракторобудівники виконують в середньому на 115—120 процентів. Ветерани підприємства постійно піклуються про молоду зміну.

Добре знають у колективі члена УТОГ Івана Григоровича Павленка. Він не тільки передовий виробничник, а й вихователь робітничої молоді. Іван Григорович допомагає новачкам опанувати основами професії, знайти шлях у трудове життя. Не один молодий робітник завдячує батьківському піклуванню заводчанина.

На знімку: І. Г. Павленко проводить бесіду з робітниками.

В. ПАРФЕНОВА,
інструктор-перекладач компактної групи ХТЗ.

м. Харків.

ЛЮДИ КОЛГОСПНУ СЕЛА

ТОВАРИСЬКИЙ, РОБОТЯЩИЙ

...Олександр Павлович Дубина прокинувся ще й не світало. Пошапцем випив куколь молока зі шматком хліба й став збиратися на ферму. Він же доглядач худоби — йому першому треба з'явитися туди. Доки прийдуть доярки він почистить стійла, напоїть корів, нагодує.

Невисокий, кременний в плечах, він рухається швидко, по-молодечому. Доглянути 120 корів — це нелегка робота, та йому не звикати. Ось уже двадцять років він трудиться на молочно-товарній фермі другого відділу колгоспу імені Енгельса. До праці звик змалку і це навантаження йому під силу. Минулого року у нього найбільше виходів на роботу — 364 дні. Їх ферма передова у Зінківському районі, а тому праця тут особливо почесна. Тваринники прагнуть домогтися ще вищих трудових показників.

...До приходу доярки Олександр Павлович вже й впорався. У приміщенні ферми тепло, хрускають кормами корови, і білі цівки молока видзвонюють у сріблясті дійниці. Та Олександр Дубина цього не чує — він ще в дитинстві пов-

ністю втратив слух. Вчитися довелось зовсім мало — перешкодила війна. Олександр Павлович звично допомагає дояркам навантажувати бідони, і повна молока цистерна з блакитним написом «Молоко» від'їжджає від ферми.

У кімнаті відпочинку, теплій і затишній, сидять усі разом — до доїння ніколи. Доярки жваво розповідають про те, як недавно їх фотографували на Дошку Пошани — бо ферма переможець соціалістичного змагання району. Шість доярок минулого року перейшли чотиритисячний рубіж, а всі 25 з колгоспу імені Леніна тримають першість району. У цій перемозі велика частка старанної праці й Олександра Павловича. Бо завдяки добрій годівлі, дбайливому догляду домоглись найвищих показників у районі з самої молока. Доярки шанують цього глухого трудівника, цінують його працьовитість. За двадцять років роботи не було випадку, щоб О. П. Дубина забув погодувати чи напоїти корів, підкласти підстилку на ніч. А в холодні ночі, чекаючи отелів, він допомагав дояркам, доглядав за телятами.

Нині тут невідомо все змінилось. Нові приміщення, вдосталь кормів, споруджена кормокухня за типовим проектом.

На ферму завітав Олексій Григорович Шум. Худорлявий, високий на зріст, очі горять молодечим завзяттям. 20 років він очолює ферму. За цей час вона стала найкращою в районі і однією з кращих в області. Про це свідчать численні дипломи і грамоти. Вимогливий до всіх працівників, він говорить:

— Олександр Павлович Дубина працює добре. Завжди врівноважений, спокійний, з людьми — товариський, чесний. Знаю, що ніколи не підведе.

...Увечері, після трудового дня, вся сім'я збирається в великій, уквітчаній рушниками, кімнаті. Олександр Павлович старанно мие руки і переодягнувшись, сідає до столу за яким сидять: дружина Ганна — доярка, дочка Галя — теж доярка, зять, що працює у тваринництві. Вся сім'я тісно пов'язана працею на фермі колгоспу. І лише сина Сашка немає — служить у рядах Радянської Армії. Часто пишуть листи рідні, діляться своїми турботами, успіхами.

Н. АКСЮК.

м. Зінків,
Полтавська обл.

ТВОРЧА ВДАЧА

На третьому турі першого Все-союзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих народний театр Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського показав героїчну трагедію О. Корнійчука «Загибель ескадри». До цієї п'єси видатного українського радянського драматурга постановники і самодіяльні артисти звернулися не випадково. Вистава присвячена 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Режисер-постановник П. М. Шкрюба, художник А. В. Бобровников і художній керівник Палацу культури Л. Сало зуміли підготувати і поставити спектакль, незважаючи на великі труднощі як в постановочній частині, так і в засобах створення образів за допомогою міміки та жестів. Немало вкладено творчої праці керівниками і самодіяльними артистами. І виставу можна вважати творчою вдачею. Прем'єра, що відбулася в Києві, і зональний огляд в Одесі підтвердили високий клас гри. Вистава здобула найвищу оцінку, а театр — Диплом першого ступеня.

Колектив театру, який наступного року буде відзначати свій півстолітній ювілей, відтворив на сцені одну з багатьох яскравих картин героїчних подій громадянської війни. Революційні моряки, виконуючи наказ Леніна, топлять свої улюблені кораблі, щоб не віддати їх у руки контрреволюції.

На сцені розгортається жорстока боротьба за ескадру, в якій гинуть комісар ескадри (актор

Л. Філянін), Оксана (Н. Косарева). Добре справились зі своїми ролями всі самодіяльні актори. Вони показали напружену боротьбу тих героїчних років, революційний пафос, горіння сердець творців і захисників революції.

Відрядно, що сучасна молодь — інженери, слюсарі, пресувальники, студенти технікумів — любители театрального мистецтва, перевтілюючись в образи революційних матросів, ніби прилучились до витоків історії Великого Жовтня, що відкрив нову епоху розвитку людства. Вільний час вони використовують для свого духовного збагачення.

Всі аматори, зайняті у виставі, заслуговують подяки. Не випадково глядачі влаштували їм овації

як на прем'єрі, так і на зональному огляді. Але особливо хочеться відзначити виконавців ролей — голови ревкому Стрижня (А. Штельмах), Гайдаю (Г. Красиков), боцмана Кобзи (А. Устенко), адмірала Гранатова (В. Скурчинський) та інших. Велику роботу провела під час підготовки і постановки вистави диктор-перекладач Н. Гольдіна. І, звичайно, особливо слід відзначити заслуги в успішній виставі художнього керівника Любов Іванівну Сало.

В. ВОЛКОВ,
голова методичної ради Залізничного району Компартії України м. Києва.

На знімку: сцена з вистави «Загибель ескадри».

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Як справи в школі? Які одержала сьогодні оцінки? — все цікавить матір.

На знімку: робітниця одного з підприємств м. Миргорода Полтавської області член нашого Товариства Ольга Павлівна Чорнова перевіряє щоденник своєї дочки Наталки — учениці четвертого класу.

Фото Я. МІНЬКА.

На конкурс

ЗЕМЛІ ПОЛІСЬКІЙ

Поліська земле, рідна, мила,
Тебе не раз ворожа сила
Кривавила, вогнем палила,
А ти жила, а ти росла
І нам на радість розцвіла:
Хлібами буйними, садами,
Новобудовами, лісами,
Синьозлотистими льонами...
Чарує світ лабрадорит
І наш титан, і наш граніт.
Як самоцвітами, піснями,
Червонояскравими зірками —
Своїми дочками, синами
Пишайся ти, мужній, рости,
На щастя нам, як май цвіти.
В серцях ти наших, земле мила,
Нас рідна партія навчила
Любити працю, як життя...
Діла не ждуть, в щастя лугу
До сонця наш здійснює стяг!

Ольга ДОБАХОВА,
заслужений працівник культури
УРСР, керівник самодіяльного
народного хору.
с. Кирдани,
Житомирська обл.

Медвяний запах
Винограду.
Мрійливі гори
Вдалині.
І верби п'ють
Дністровську воду.
Таким ти завжди
У мені,
Мій наддністрянський
рідний краю,
За тебе кращо
Не знаю.
Коли я був іще

Здесь, как у черты аэродрома,
сладко пахнет свежей травой.
Обитают

в этом мирном дэме
ветеран — дружок мой боевой.
Я иду тропинкою знакомой,
открываю двери, не звоня,
и обнялись мы,

по-фронтовому,
словно возвратились из огня.
Мой товарищ

тяжело хромает —
перебиты ноги на войне,
и в стакан зеленый наливает
он вина смородинового мне.
Припадаю

жадными губами,
но лишь жажду утолил едва,
в медсанбате стянутая швами,
разболелась снова

голова.
Шутит друг: вино мое — как пламя,
пей до дна — легка моя рука!
Видишь, повезло тебе
с ногами —
может, ты станцуеть гопака?
Возвращаю я ему с ликвою:

Маленьким,
Ти голубив мене,
Як ненька.
Заніс у серце
Плід краси.
І він в мені проріс
Міцним корінням,
І сонячним промінням,
І піснем величчю заквіт.

Іван СТРОНСЬКИЙ.
с. Виноградне,
Тернопільська обл.

ВСТРЕЧА С ДРУГОМ

— Я, вить,
не зря когда-то пил,
чтобы ты, дружок, в горячке боя
головы своей

не повредил!
Где-то сновиденья и туманы
Самолет прорезывал крылом.
Снова опустевшие стаканы
друг налил

смородиновым вином.
И вокруг запахло летом юным,
всколыхнулася сочная трава.
Помним мы:

смородина в июне
наливается начала едва!
Кровь вином смородиновым
струилась,
бить врага взлетали ястребки.
Мы с дружком за чаркой
прослезились,
как умеют

лишь фронтовики.
Пили мы не мало и не много
за победу, взятую в бою,
за его простреленные ноги,
за больную голову мою...

Сергей АБАЗИН.

НЕ ПРИХАВ ДРУГ

М. С.

Змітає листя вітровий.
Дме холодом з-під хмар.
І сиві пасма по траві,
І ледь струмить димар.
Все ніби стомлене навкруг
Передчуванням змін.
І прикро: не приїхав друг,
Хоч так потрібен він...

Лазар ФІШМАН.
с. Новоборисівка,
Одеська обл.

ЧИТАЧІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

ПРЕКРАСНЕ — В ПОБУТ

Весна — пора оновлення, пора, коли для жінок виникає чимало проблем. Це, передує, стосується весняних зачісок. Саме цьому було присвячено один з вечорів під назвою «Прекрасне — в побут», що відбувся в Херсонському будинку культури. Для проведення вечора було відібрано 15 найактивніших учасників художньої самодіяльності та передовиків виробництва.

Художній керівник Будинку культури Л. Ф. Короп розповіла присутнім про значення сучасних зачісок, які не лише прикрашають людину, а й роблять її молодшою. Наші жінки повинні знати, яка зачіска їм до лиця. Це допоможе не тільки завжди виглядати привабливішою, симпатичною, а й мати піднесений настрій.

Потім виступила майстер-перукар першого розряду Катерина Єльнікова, яка виконала й продемонструвала найпопулярніші зачіски, прокоментувавши кожну з них. Вона розповіла присутнім, які зачіски модні в цьому сезоні і які

кому до лиця. Познайомила присутніх з впливом національних традицій на сучасні зачіски. Великою популярністю користуються нині коси.

Все частіше жінки вдаються до короткої стрижки, яка омолоджує, та й доглядати за коротким волоссям легше. В цьому році, розповіла майстер, модні зачіски переважно м'які, природні, без різних хитромудрих нашарувань з начісу та лаку. Популярною стала стрижка «Сессун». Майже всі зачіски виконуються на основі легкої хімічної завивки, вони чудово зберігають форму.

Хочеться сподіватися, що цей вечір, який минув цікаво й організовано, покладе початок новим зустрічам з працівниками побуту, мистецтва, та людьми, які допомагають нам стати кращими, засвоювати все передове й сучасне в житті і побуті.

Т. БЕСПАЛА,
перекладач Херсонського
будинку культури.

За перше — кубок

У зимові місяці нинішнього року Чернівецький обком профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств провів спартакіаду, в якій взяли участь і члени нашого Товариства. Її метою було поширення масового розвитку спорту, здача нормативів комплексу ГПО і впровадження фізичної культури в повсякденний побут трудящих.

До програми спартакіади входило сім видів спорту: шашки, шахи, кульова стрільба, настільний теніс, лижі, швидкісний спуск та інші.

Збірна команда обласного Будинку культури, що взяла участь в цій спартакіаді, в змаганнях з настільного тенісу та шашок зайняла перші, а з шахів — четверте місце.

Спортсменів, які зайняли перші місця, нагороджено перехідним кубком і дипломом першого ступеня. Команду шахістів, що посіла четверте місце, нагороджено вимпелом і дипломом.

М. СУХОЛОТЮК,
інструктор фізкультури Чернівецького обласного будинку культури.

Спасибі за гостинність

У м. Івано-Франківську відбулися змагання особистої першості УРСР з російських шашок серед глухих спортсменів. У їх проведенні взяли участь представники всіх областей України.

Після закінчення змагань кожен з нас повів теллі спогади про перебування в Прикарпатті. Ми щиро вдячні за ту увагу, котру приділяли нам під час змагань голова облвідділу УТОГ Р. П. Дубинська та інші працівники Товариства.

Щодня після напружених поєдинків за шахівницями для учасників змагання організовували цікаві екскурсії по місту, проводили веселі вечори, з концертами виступали аматори сцени. Це допомагало знімати напружену втому.

Отож щиро спасибі організаторам змагань і шашкістам Івано-Франківська за гостинний прийом.

М. СУРЖАВСЬКИЙ,
кандидат у майстри спорту
СРСР з шашок.
м. Кіровоград.

НЕ ЗАПЛЮЩИВ ОЧЕЙ

Іракські лікарі намагаються вилікувати 60-річного залізничника від... хронічного безсоння.

Як повідомляє газета «Ас-Саура», Абд Саад Муса не спить вже 29 років і 10 місяців. Це рідкісне нервово захворювання було ви-

кликане сильним потрясінням, коли в А. С. Муси в один день померли мати і син. Відтоді він не знімав очей. За винятком постійної втоми, що її зазнає пацієнт, він почуває себе добре. Іракські лікарі вважають, що його організм в основному функціонує нормально.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Краснолуцьке міське професійно-технічне училище № 37 оголошує набір учнів

на 1977—1978 навчальний рік

Училище готує майстрів індивідуального пошиття жіночого і чоловічого верхнього одягу, жіночого легкого і дитячого плаття.

Строк навчання три роки.

До училища приймають глухих і слабочуючих дівчат віком 15—18 років з освітою 8—10 класів.

Учні знаходяться на повному державному утриманні. Училище має благоустроєний гуртожиток, навчальний корпус, велику бібліотеку, ідальню, спортивний зал.

За роботу, виконувану в процесі виробничого навчання, учні одержують 33 проценти від заробленої суми.

Для вступу на навчання необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про освіту, характеристику з школи, вісім фотокарток 3×4, довідку з місця проживання, довідку з місця роботи батьків, довідку про прививки, витяг з історії хвороби (якщо хворіла).

Паспорт або свідоцтво про народження (пред'являються особисто в приймальній комісії).

Медичну комісію вступники проходять в училищі.

Прийом документів до 25 серпня.

Початок навчання з 1 вересня.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Красний Луч, Ворошиловградської області, вулиця Горна, 2.